ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 28α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ, Π.ΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ'.ΑΡ. 771

ΔΕΥΤΕΡΑ
23
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ 39 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. Λ. 28
ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ ΑΓΑΣ ΑΓΓΕΛΟΥ Μ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 12 Ο ΕΛΑΧΙΣΤΗ 7.4 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΓ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ ΒΑ ΜΕΤΡ. ΙΟΝΙΟΝ
Ν. ΑΣΘ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΤΕΤ. ΙΟΝΙΟΝ ΟΛ ΤΕΤ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 764.4

Η ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

Μετὰ τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, τοῦ ὁποίου τὸ βαρύτερον ἐπιχείρημα ἦτο ὅτι δὲν εἶναι ἴδιον Λαοῦ σοβαροῦ νὰ μεταβάλλῃ συχνάκις τὸ πολίτευμά του, μετὰ τὸν κ. Παπαναστασίου ἐπικαλεσθέντα τὸ οἰκτρὸν ἐκεῖνο δημοψήφισμα τοῦ 1924, τὸ ὁποῖον ὅλοι μὲν εἴδομεν καὶ γνωρίζομεν, ὁ δὲ κ. Πάγκαλος, ὑπουργὸς τῆς Κυβερνήσεως Παπαναστασίου τότε, ὡμολόγησε πρό τινων ἡμερῶν πῶς διεξήχθη, μετὰ τὸν κ. Βενιζέλον ἐπισείσαντα τὴν ἀπειλὴν τῶν δημοκρατικῶν ἀξιωματικῶν, ὡμίλησε πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴν τῆς «Πρωΐας» καὶ ὁ κ. Καφαντάρης ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ.

Κατὰ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων ἡ δημοκρατία εἶναι ἡ πρόοδος τῆς ἐποχῆς. Περίπου μόδα δηλαδή. Τοὺς βασιλεῖς τοὺς ἔχει ἐκριζώσει καὶ παρασύρει τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ καὶ τοὺς περιδινεῖ εἰς τὰς ἑλικοειδεῖς στροφάς του, μέχρις οὗ τοὺς ἐκβάλῃ εἰς τὴν θάλασσαν τῆς λήθης. «Τὰ βασίλεια βαίνουν ἐκεῖ ποῦ τὰ κυλᾷ ἡ ἀφύπνισις τῆς πολιτικῆς προόδου».

Εἶναι ἡ γνωστὴ πρόληψις, κοινὴ εἰς ὅλους τοὺς ἀργοσχόλως φιλοσοφοῦντας ἐπὶ τῆς ἱστορίας εἰς τὰ νεοελληνικὰ καφενεῖα: «Βασιλεία εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα ; Τί ἀναχρονισμός!»

Τί ἐπιπολαιότης ὅμως καὶ τί ὀηχότης σκέψεως ἡ τοιαύτη ἀντίληψις τῆς προόδου. Ὡσὰν νὰ ὑστεροῦν εἰς πρόοδον τὰ βασιλευόμενα εἰσέτι Κράτη. Ὡσὰν νὰ ὑπερεῖχε τῶν βασιλευομένων Σκανδιναυϊκῶν Κρατῶν εἰς πολιτισμὸν ἡ ἐκδημοκρατισθεῖσα Πορτογαλλία. Ὡσὰν νὰ μὴ εὑρίσκεται εἰς τὴν πρωτοπορείαν τῆς προόδου ἡ Μεγάλη Βρεττανία, ἡ μετὰ στοργικῆς προσοχῆς διατηροῦσα ἄθικτον τὸ μοναρχικόν της πολίτευμα....

Ἀλλ' ὁ κ. Καφαντάρης προβλέπει δυσχερῆ τὴν θέσιν τῆς Ἀγγλίας, ἂν, κατὰ κακήν της τύχην, μετὰ τόσους καλοὺς βασιλεῖς, γεννηθῇ καὶ εἷς κακός. «Ἔλαχε καὶ εἶχεν ἡ Ἀγγλία μίαν σειρὰν καλῶν βασιλέων. Ἐὰν ὅμως βγάλῃ καὶ ἕνα κακον ; Τὶ θὰ γίνῃ; Θὰ κινδυνεύσῃ καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόστασίς της»!!

Εἶναι ἀληθῶς ν' ἀπορῇ κανεὶς μὲ τὴν καφενολόγον ἐλαφρότητα τῶν ἀφορισμῶν τούτων, ἐλεγχόντων καὶ ἀνιστόρητον, σὺν τοῖς ἄλλοις, τὸν κ. Καφαντάρην, ὅστις κατὰ τὰς πολυημέρους ἐν Λονδίνῳ διατριβάς του εἶχεν ἀρκετὸν καιρὸν εἰς τὴν διάθεσίν του διὰ νὰ μελετήσῃ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν βασιλέων της, ὥστε νὰ μὴ προχειρολογῇ κατὰ τρόπον καὶ ἀνασκευῆς ἀνάξιον.

Οἱ βασιλεῖς, ἄνθρωποι καὶ αὐτοί, γεννῶνται ὅπως ὅλοι οἱ θνητοί: μὲ τὰ προτερήματά των καὶ ἐλαττώματά των ὡς ἄνθρωποι. Ἐξαίρεσις δὲν ἐσημειώθη εἰς τὴν σειρὰν τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας. Ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐπιδράσεως ὅμως τῶν προτερημάτων καὶ τῶν ἐλαττωμάτων των ἐπὶ τῆς σταδιοδρομίας τοῦ Κράτους ἀπαλλάσσει ἡ βασιλική των προπαίδευσις. Ἐνῷ οἱ πρόεδροι τῆς Δημοκρατίας, ἄνθρωποι καὶ αὐτοί, μὲ ἐλαττώματα καὶ προτερήματα, ἀπροπαίδευτοι ὅμως διὰ τὸ ὑψηλόν των ἀξίωμα, ἀποδείκνυνται ἀνίκανοι μὲν συνήθως ν' ἀσκήσουν οἱανδήποτε ἐπήρρειαν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας των, ἀποβαίνοντες αὐτόματα ταλαντευόμενα εἰς τὴν ἀκόλαστον κομματικὴν διαπάλην τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, οἵτινες μόνον ὡς πειθήνια ἐν παντὶ ὄργανά των τοὺς ἀνέχονται, ἐνίοτε δὲ—καὶ ἀκριβῶς ὅταν ἔχουν καὶ κάποιαν ὀντότητα—ἀπομακρύνονται ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἢ καταντοῦν δικτάτορες, τύραννοι ἐπιφοβώτεροι καὶ τοῦ πλέον αὐθαιρέτου μονάρχου. Ὅλων τῶν Ἐθνῶν ἡ ἱστορία προσφέρει, εἰς ὅσους θέλουν νὰ τὴν συμβουλευθοῦν, ἀφθόνους τὰς ἀποδείξεις τῆς ἀληθείας της. Καὶ ἐκ τῆς παγκοσμίου ἱστορίας καταφαίνεται ὅτι ὁ ἐπίτευχθεὶς συνδυασμὸς τοῦ μοναρχικοῦ καὶ τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος εἰς τὸν τύπον τῆς συνταγματικῆς βασιλείας, μὲ ποικιλίας εἰς τὴν κατανομὴν τῶν ἐξουσιῶν, ἀναλόγως τῶν ἱστορικῶν, ἐθνολογικῶν, κοινωνικῶν, πολιτικῶν, οἰκονομικῶν καὶ τῶν ἐν γένει ὅρων ἑκάστης Χώρας, ἀπέδωκε παντοῦ καὶ πάντοτε τὰ λαμπρότερα ἀποτελέσματα.

Δὲν ἰσχυριζόμεθα, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐημερήσῃ μία Χώρα ὑπὸ Δημοκρατίαν, ἂν καλῶς λειτουργήσῃ τὸ πολίτευμα τοῦτο. Ὅπως δὲν ἀρνούμεθα, ὅτι ὑπάρχουν Χῶραι, αἵτινες, διάγουσαι ὑπὸ ὡρισμένας συνθήκας, εἶναι προσφορώτεραι διὰ τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα. Ἐὰν δὲ τοιαῦται συνθῆκαι ὑπῆρχον ἢ ἐδημιουργοῦντο ἐν Ἑλλάδι, ἡμεῖς τοὐλάχιστον δὲν θὰ ἀντετιθέμεθα κατὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Δημοκρατίας. Πόσον ὅμως κατάλληλοι ἦσαν αἱ συνθῆκαι διὰ τὴν Δημοκρατίαν φαίνεται ἀρκετὰ σαφῶς ἐκ τῆς συγκρίσεως τῆς δημοκρατικῆς περιόδου πρὸς τὴν βασιλικὴν περίοδον. Εἰς προηγούμενα ἄρθρα μας ὑπεδείξαμεν τὰς διαφορὰς—διαφορὰς ἐλάχιστα κολακεύουσας τὴν ἰδέαν τῆς Δημοκρατίας, δὲν χρειάζεται δὲ νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅσα ἐγράψαμεν ὑποστηρίζοντες τὴν ἀναγκαιότητα τῆς Βασιλείας ἐν Ἑλλάδι.

Θέλομεν μόνον τοῦτο νὰ σημειώσωμεν σήμερον: ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης προχειολογῶν μᾶς ἀπεκάλυψεν ἀσυνειδήτως τὴν ἐπιπολαιότητα τῆς ἰδεολογίας τῶν δημοκρατικῶν. Ἡ Δημοκρατία εἶνε συνέπεια τῆς προόδου τῶν Ἐθνῶν. Ἀλλὰ συνετελέσθη μὲ τὴν Δημοκρατίαν σας καμμία πρόοδος; Ἀδιάφορον. «ζῶμεν εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα, φίλτατοι... ».

Αὐτὸ εἶναι τὸ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας ἐπιχείρημα τοῦ κ. Καφαντάρη. Καὶ οἱ ἔμποροι νεωτερισμῶν ἀκόμη εὑρίσκουν κάποιον λόγον σοβαρώτερον διὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς μόδας...

Καὶ ἤδη ἂς ἀνακεφαλαιώσωμεν: Ὁ κ. Παπαναστασίου εἰσφέρει εἰς τὴν ἀπολογίαν τῆς Δημοκρατίας τὰ πλαστὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀμαρτωλοῦ Δημοψηφίσματος. Ὁ κ Βενιζέλος τὴν στασιαστικὴν ἀντιβασιλικότητα μιᾶς κλίκας ἀξιωματικῶν. Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος τὴν «βαρυεστιμάραν»: καθημερινῶς, ἀδελφέ, θ' ἀλλάζωμεν πολίτευμα ; Καὶ ὁ κ. Καφαντάρης τὴν μόδαν τῆς ἐποχῆς. Τὸ ἄθροισμα τοῦ ἰδεολογικοῦ αὐτοῦ ἐράνου τῶν κορυφαίων παραγόντων τῆς Δημοκρατίας δὲν ἱκανοποιεῖ, ὑποθέτομεν, οὐδὲ τὸν ὀλιγαρκέστερον τῶν δημοκρατικῶν.

Τὶ ἄλλην δὲ ἀπόδειξιν τῆς χρεωκοπίας τῆς Δημοκρατίας θέλομεν ἀπὸ αὐτήν ; Ἀπὸ τὸν τρόπον καθ' ὃν τὴν αἰσθάνονται, καὶ τὴν ζοῦν τὰ στηρίγματά της :

ΗΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Η ΝΟΟΤΡΟΠΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ Δρος ΓΟΥΣΤΑΥΟΥ ΣΤΡΕΖΕΜΑΝ

Δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν σήμερον ὅτι ἡ καταπληκτικὴ πλειονότης τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ εἶνε ἡνωμένη εἰς τὴν κατεύθυνσίν της πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συνεννόησιν.

Ἐξαιρῶ, φυσικά, τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἄκρων τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς δεξιᾶς. Ἕνα ἔθνος, τὸ ὁποῖον ὑπέστη ὅσα ὑπέστη ὁ γερμανικὸς λαός, παρέχει φυσικὰ εὐρὺ πεδίον δράσεως εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τῶν ἄκρων.

Τὸ σκάφος τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ἔχασε τὸ καλύτερον φορτίον του, τὸ ὁποῖον κατεῖχε τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας τοῦ σκάφους καὶ ἐκράτει τοῦτο ἐν ἰσορροπίᾳ — τὴν θαυμασίως πολύτιμον μέσην ἀστικὴν τάξιν τοῦ παρελθόντος.

Ἐκριζωθεῖσαι ὑπάρξεις, ἄνθρωποι ποῦ ἔχασαν τὴν ἰσορροπίαν των, βλέπουν ἐλπίδας σωτηρίας εἰς μίαν πλήρη ἀνατροπὴν τῆς καθεστηκυίας τάξεως. Ἀλλ' ἀκριβῶς πρὸ τοῦ γερμανικοῦ βράχου ἐθραύσθη τὸ κῦμα παλιρροίας τοῦ Μπολσεβικισμοῦ.

Σήμερον, μετὰ διάστημα μικρότερον τῆς δεκαετίας, ἡ παλαιὰ τάσις τοῦ Γερμανοῦ ὅπως ἐργασθῇ καὶ δημιουργήσῃ, ὅπως ξαναπλάσῃ ὅ,τι ἐκρημνίσθη, ἐκδηλοῦται κατὰ τρόπον ἀξιοθαύμαστον.

Πρὸ παντός, αἱ προσπάθειαι ἐστράφησαν πρὸς τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἀνεργίας καὶ τὸν μετριασμὸν τῶν συνεπειῶν της. Πιθανὸν ἡ εὐρεῖα αὕτη κοινωνικὴ μέριμνα τοῦ Κράτους νὰ ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παροδικὴν παρεμπόδισιν μερικῶν ἐκδηλώσεων ἐντόνου βιομηχανικῆς δραστηριότητος. Ἀλλ' ἐν τῷ συνόλῳ της, ἡ πολιτικὴ αὕτη ἀκολουθεῖ τὴν ὀρθὴν κατεύθυνσιν.

Ἕνα ὁλόκληρον ἔθνος σήμερον στηρίζει στερεὰ τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον εἶνε ὁ φρουρὸς τοῦ μέλλοντός του.

Οὐδεὶς εἰς τὴν Γερμανίαν τῆς σήμερον ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τῆς παλαιᾶς τάξεως πραγμάτων. Τὰ σφάλματα καὶ αἱ ἀδυναμίαι τῆς παλαιᾶς αὐτῆς τάξεως εἶνε ἐκδηλοι.

Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ ζητοῦν μεγάλαι μερίδες τοῦ λαοῦ εἰς τὴν νέαν Γερμανίαν εἶνε νὰ δεικνύεται σεβασμὸς πρὸς ὅ,τι ἦτο μέγα καὶ ἄξιον τιμῆς εἰς τὴν παλαιὰν Γερμανίαν.

Ὑπάρχει ἕνας ἄνθρωπος, εἷς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ὁ γερμανικὸς λαὸς βλέπει τὴν ἐνσάρκωσιν τῆς συνθέσεως παλαιῶν καὶ νέων. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ὁ Πρόεδρος Χίντενμπουργκ.

Ἡ ἰδέα τῆς συνεργασίας ἀντικατέστησε τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς νέας μορφῆς τοῦ Κράτους καὶ τὴν ὀνειροπόλον ἐκείνην ἐγκαρτέρησιν, ἡ ὁποία ἦτο ἐνθυμίσεν ἁπλῶς εἰς τὸν ἀναλογισμὸν τῆς ὠμορφιᾶς τῶν περασμένων καιρῶν.

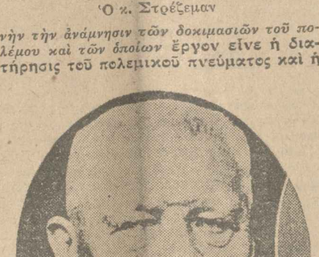
Αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ πιστεύετε εἰς τὴν Δημοκρατικὴν Γερμανίαν ὄχι μόνον εἰς τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Προσήφθη εἰς τὴν Γερμανίαν ἡ μομφὴ ὅτι ἑκατοντάδες χιλιάδων πολιτῶν της ἔχουν συνασπισθῇ εἰς ὀργανώσεις, τῶν ὁποίων αὐτὴ αὐτὴ ἡ ὕπαρξις διατηρεῖ ζωντανὴν τὴν ἀνάμνησιν τῶν δοκιμασιῶν τοῦ πολέμου καὶ τῶν ὁποίων ἔργον εἶνε ἡ διατήρησις τοῦ πολεμικοῦ πνεύματος καὶ ἡ

Ὁ κ. Στρέζεμαν

...Ὑπάρχει ἕνας ἄνθρωπος, εἷς τὰ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ὁ γερμανικὸς λαὸς βλέπει τὴν ἐνσάρκωσιν τῆς συνθέσεως παλαιῶν καὶ νέων. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ὁ Πρόεδρος Χίνδενμπουργκ...

θέσω ἕνα ἐρώτημα: "Ἂν λάβετε ὑπ' ὄψει τὴν ψυχολογικὴν ἄποψιν τοῦ πράγματος, ἠμπορεῖτε νὰ τὸ περιμένετε διαφορετικόν;

Δὲν ἐπῆγα ὁ ἴδιος εἰς τὸ μέτωπον διηρκοῦντος τοῦ πολέμου· ἀλλ' ἂν εἶχα πάει, εἶμαι ἔβεβαιος ὅτι θὰ ἐθεώρουν τὰς ἐκεῖ δοκιμασίας μου ὡς τὰ πλέον ἐντυπωτικὰ καὶ ἐξέχοντα συμβάντα τῆς ζωῆς μου.

Εἰς ποίαν χώραν τοῦ κόσμου δὲν συμβαίνει, ὥστε ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἐθυσίασαν τὴν ἀτομικότητά των, τὰ πάντα των, χάριν τῆς ἰδέας τοῦ Κράτους, νὰ μὴν αἰσθάνωνται κατὰ καιροὺς τὴν ἀνάγκην τῆς συζητήσεως τῶν ἀναμνήσεων αὐτῶν μὲ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι διῆλθον παρομοίας δοκιμασίας;

Διατί νὰ θίγεσθε, ὅταν ἕνας Γερμανὸς θεωρῇ ὡς μίαν τῶν εὐτυχεστέρων στιγμῶν τῆς ζωῆς του ἐκείνην καθ' ἣν ἔμαθε τὴν εἰδησιν τῆς μάχης τοῦ Τάνενμπεργκ, ἡ ὁποία ἔσωσε τὸ γερμανικὸν ἔδαφος ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ εἰσβολέως;

Εἰς τὴν ψυχὴν κάθε ἀνθρώπου ζῇ ἡ ἀνάμνησις τῶν μαχῶν καὶ τῶν ἡρώων τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ ἡ ἀνάμνησις αὕτη δὲν εἶνε ἀσυμβίβαστος μὲ τὴν ἀγάπην τῆς εἰρήνης διὰ τὸ μέλλον. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ δίδωμεν μεγίστην προσοχὴν εἰς ἐκεῖνον, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ ὑπῆρξε ζωὴ ἀγῶνος καὶ πάλης.

Ἂς μὴν αὐταπατώμεθα· αὐτὸς ὁ κόσμος δὲν εἶνε παράδεισος. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποῦ μὲ ζέσιν ἐπιθυμοῦμεν καὶ πρέπει νὰ ἐπιθυμῶμεν εἶνε νὰ μᾶς φέρῃ τὸ μέλλον μίαν νέαν ἐποχήν, σταθερῶς βασιζομένην ἐπὶ τῶν ἰδεωδῶν, τὰ ὁποῖα ἐξεπήδησαν ἀπὸ τὸ αἷμα ποῦ ἐχύθη εἰς τὰς μάχας τοῦ παρελθόντος.

Δι' ἐμὲ τὸ Λοκάρνο σημαίνει ἕνα καθεστὼς διαρκοῦς εἰρήνης εἰς τὸν Ρῆνον, στηριζόμενον ἐπὶ τῆς παγκυρικῆς ὑποσχέσεως τῶν δύο μεγάλων γειτονικῶν ἐθνῶν, ὅτι θὰ ἀποφύγουν τὴν χρῆσιν τῆς βίας, ἠγγυημένον δ' ἐπίσης ὑπὸ τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἀνέλαβον τὰ ἄλλα ἔθνη ὅπως παράσχουν τὴν ἐνεργὸν ὑποστήριξίν των εἰς ἐκεῖνο ἐκ τῶν δύο ἐθνῶν, τὸ ὁποῖον, παρὰ τὴν ἐπίσημον συμφωνίαν, θὰ καθίστατο θῦμα τῆς χρήσεως βίας.

Αὐτὴ εἶνε ἡ εἰρήνη, ἡ ὁποία μέλλει νὰ βασιλεύσῃ ἐκεῖ ὅπου ἐπὶ αἰῶνας τὰ ἔθνη διεξῆγον καταστρεπτικοὺς πολέμους.

Καὶ ἡ εἰρήνη αὕτη ἠμπορεῖ καὶ πρέπει νὰ καταστῇ ὁ θεμέλιος λίθος τῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν Δυνάμεων εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐξαπλώσεως τῆς εἰρήνης μέχρι τῶν ἀκροτάτων ὁρίων τῆς ἠθικῆς των ἐπιρροῆς καὶ τῶν ὑλικῶν των δικαιωμάτων.

Τοῦτο, ὅμως, πρέπει νὰ λεχθῇ: Ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι μάχονται ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν τούτων δὲν θὰ ἐξέλθουν τελικῶς νικηταὶ ἐκ τοῦ ἀγῶνος, ἂν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αἱ ξέναι λόγχαι ἐξακολουθοῦν παραμένουσαι εἰς τὸ ἐδαφος τῆς χώρας, ἡ ὁποία, μολονότι ἠττήθη, ἐγκατέλειψε πᾶσαν σκέψιν ἐκδικήσεως καὶ εἶνε ἀφωσιωμένη εἰς τὴν εἰρήνην.

Δρ GUSTAV STRESEMANN

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ! ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ (1913-1922)

ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΚΤΟΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΡΟΝΙΣΙΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ: ΟΙ ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΖΑΪΜΗ.-Η ΑΝΤΑΝΤ ΜΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ ΔΙΑ ΝΑ ΔΡΑΜΩΜΕΝ ΠΑ-ΝΟΠΛΟΙ ΠΡΟΣ ΒΟΗΘΕΙΑΝ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ.-Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΑΡΡΑΪΤ.-ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΓΙΑΝΑΚΙΤΣΑ

(Περίληψις τῶν δημοσιευθέντων: Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ Βουκουρεστίου ἐσημειώθησαν προστριβαὶ μεταξὺ Κωνσταντίνου καὶ Βενιζέλου, αἱ ὁποῖαι ἐπυκνώθησαν ἀφ' ἧς ἐξερράγη ὁ οἰκουμενικὸς πόλεμος: Ἐπειδὴ ὁ κ. Βενιζέλος ἤθελε τὴν ἄμεσον καὶ ἄνευ ὅρων ἔξοδον τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος, ὁ

Ὁ κ. Ἀλέξ. Ζαΐμης

δὲ Βασιλεὺς ἦτο ἀντιθέτου γνώμης ἐξεργάζῃ ὑπουργικὴ κρίσις κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1915 καὶ ἐσχηματίσθη κυβέρνησις ὑπὸ τὸν Δημήτριον Γούναρην. Ὁ τελευταῖος τὸν ἐχρησιμοποίησε τὸν πρίγκηπα Γεώργιον εἰς Ἑλληνογαλλικὰς διαπραγματεύσεις διὰ μίαν σύμπραξιν μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὸν διαμελισμὸν τὴν Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀλλ' οἱ Γάλλοι καὶ γενικῶς οἱ Σύμμαχοι καὶ διότι διεπραγματεύοντο τότε μὲ τὴν Ἰταλίαν καὶ διότι δὲν ἤθελαν νὰ δυσαρεστήσουν τὴν Βουλγαρίαν ἐγγυώμεναι τὴν Ἑλληνικὴν ἀκεραιότητα, ἀπέκρουσαν τὴν ὑπὸ τοιούτους ὅρους προσφορὰν μας...Ἐν τῷ μεταξὺ διεξήχθησαν ἐκλογαὶ εἰς τὰς ὁποίας ἐπεκράτησεν ὁ κ. Βενιζέλος ὅστις καὶ ἐκλήθη νὰ σχηματίσῃ τὴν νέαν κυβέρνησιν. Τὸ νέον ὑπουργεῖον κινητοποιηθέντος τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ, ἐδημοσίευσε τὸ διάταγμα τῆς ἐλληνικῆς ἐπιστρατεύσεως.

Ἀλλὰ δὲν εἶχε συμπληρωθῇ ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιστράτευσις ὅτε Ἀγγλογαλλικὰ στρατεύματα ἀπεβιβάζοντο εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἐδημιουργεῖτο ἔντασις σχέσεων μεταξὺ Στέμματος καὶ Βενιζέλου, ἀγαγοῦσα εἰς παραίτησιν τοῦ τελευταίου ἐκ τῆς ἀρχῆς καὶ εἰς σχηματισμὸν κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Ζαΐμην.)

Καὶ ἔλεγεν ἀκόμη ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη:

«Οὐδαμοῦ γίνεται λόγος περὶ συνδυασμένης ἐπιθέσεως δύο ἢ πλειόνων Δυνάμεων. Τοὐναντίον ὅσον εὔρεια

Ὁ Γάλλος στρατηγὸς Σαράϊ

καὶ ἂν εἶνε ἐν τοῖς ὅροις αὐτῆς ἡ γενικὴ διάταξις τοῦ Ἰου ἄρθρου τῆς Στρατιωτικῆς Συμβάσεως, περιορίζεται εἰς τὴν προϋπόθεσιν πολέμου, μεταξὺ τοῦ ἑνὸς τῶν δύο συμμάχων Κρατῶν καὶ μιᾶς μόνον ἑτέρας Δυνάμεως. Καὶ δὲν ἠρνοῦτο ἄλλος νὰ ἐξετάσῃ τὸ πρᾶγμα, διότι θὰ ἦτο προδοσία ἐκ μέρους ἑνὸς ἐπιφορμένου συμμάχου νὰ ἀφήσῃ τὸν ἕτερον συμπολεμοῦντα μέρος, ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ νὰ ἔχῃ ἀνάγκην τῶν ὅπλων τῶν ἐξ ἀρθρου 1 καὶ 2 τῆς παρούσης συμφωνίας ἀναγνωρισθέντων ὑποχρεώσεων κτλ.»

Δὲν κηρύσσεται ὅμως νὰ συζητήσωμεν περὶ τῆς Σερβικῆς συνθήκης, ἀλλὰ ἡ ἀπάντησις γεγονότα....

Ὁ κ.Βενιζέλος ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἐκοιμᾶτο· ἔσπευδε: Ἐξήρχετο ἀπὸ τοὺς Συμμάχους πρωτίστως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνταλλάγματα ἐδαφικὰ κλιντζάρια καὶ τὰς μάλλον στερεὰς συνειδήσεις...Οὕτω τὴν 3/17 Ὀκτωβρίου ὁ νέος Φραγκίσκος Ἰωσὴφ ἐν ὀνόματι τῆς Ἀγγλίας προσέφερεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν Κύπρον εἰς ἀντάλλαγμα ἄμεσον στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν συμμαχίαν εἰς τὴν Σερβίαν, διατέχουσαν τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων. Φυσικὸν ἦτο ἀσυμπαθοῦσι συμπαθοῦντες εἰς ἀγῶνα ὅστις θὰ ἔφερε τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Αὐστρογερμανοὺς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μας, ἀπαιτοῦντος ὁπλισμοὺς καὶ ἐφοδιασμοὺς στρατιωτικῆς ἀδυναμίας τῶν συμμάχων.

Ὁ στρατηγὸς Σαράϊ ὡς ἐξῆς ἐκφράζεται τὰ κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην πολεμικὰ γεγονότα:

«Ὅταν τὴν 29 Σεπτεμβρίου/12 Ὀκτωβρίου ἀπεβιβάσθην εἰς Θεσσαλονίκην δὲν εὑρόμην παρὰ τὴν Γαλλικὴν μεραρχίαν Baillaud καὶ τὴν 10ην Βρεταννικὴν μεραρχίαν, προερχομένην ἐπίσης ἐκ Δοιράνης/Ἀλλιέτ. Ἐξ ἄλλου ἡ διαταγὴ τῆς 27/10 Ὀκτωβρίου ἦτο: «Ἀναγκαίως νέας ὁδηγίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν δοῦλον»

*»Ἐνόμισα φρόνιμον εἰς Θεσσαλονίκην ἀπευθυνθῶ εἰς τὸν Βενιζέλον, ὅστις ἐκυβέρνα τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1913 καὶ ἐγνώριζα ἐκ τῶν προτέρων τὰς ἀπόψεις του. Ἐπεσκέφθην τὸν Πρωθυπουργὸν τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου/13 Ὀκτωβρίου καὶ τὸν ἐπληροφόρησα περὶ τῆς ἀποστολῆς μου. Μοῦ ἀπήντησε ὅτι ἐπεθύμει νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Διάδοχον καὶ ὅτι ἐπεθύμει νὰ μὲ συνοδεύσῃ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Ρεπούλης. Ἐπῆγα μαζί του εἰς τὰ Τατόϊ καὶ ἐγνώρισα τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Διάδοχον. Ἐπανῆλθα μὲ τὸν Ρεπούλην εἰς Θεσσαλονίκην τὴν ἑπομένην καὶ ἐπεσκέφθην τὸν Βενιζέλον, ὁ ὁποῖος μοῦ ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς: «Ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον καὶ τὸν Διάδοχον Γεώργιον, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν Βασιλέα Γεώργιον, διότι δὲν θέλω νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν Βασιλέα τῶν Βουλγάρων. Ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν Βασιλέα Γεώργιον μόνον ὅταν ἐπισκεφθῶ τὸν Βασιλέα Φερδινάνδον. Ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν Βασιλέα Φερδινάνδον ὅταν ἐπισκεφθῶ τὸν Βασιλέα Γεώργιον,

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧΜ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΝ » 200	ΕΞΑΜΗΝΟΝ ΔΡΑΧ. 1
ΤΡΙΜΗΝΟΝ » 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50

Μόνον αι έντυποι επιστολαί πληρωμής (χρωματιστοί κιτρίνοι) αι εκδιδόμεναι υπό των κ.κ. Δ. Χαλικιά ή Εμ. Περτινάκ και των εφημερίδων της εσπερινής είναι γνήσιαι. Οιαδήποτε άλλη έκδοσις ή και έντυποι τοιούτοι άνευ της υπογραφής των δυνάμεθα να θεωρήσωμεν ως πλαστάς.

"Εγγραφες συνδρομών εν Αθήναις: Ιπποδρομίου και Ιωλίου των οίκων είπε: Η Βουλή δεν θέλει να προχωρήσει εις την ψήφισιν της νέας φορολογίας, πριν ή κυβέρνησις δώσει τας δηλώσεις της επί του ζητήματος των Στίγων και των Ελληνικών συνόρων, εις τας 145 γιλιοστάς απόστασιν από της Θεσσαλονίκης...

Αύτη ήτο ή θέσις των Στίγων και αυτή ήτο ή αδυναμία των Γάλλων όταν εις απάντησιν ενιαίου αιτήματος Βουλής και Γαλλικού έθνους μας ανέθεσαν την ασφάλειαν των Στίγων εις τον Βενιζέλον. Ο Βενιζέλος ήτο ο μόνος ικανοποιητικός.

Τώρα τα Στίγια δεν έχουν πλέον την ίδιαν σημασίαν, διότι η Γαλλία δεν θέλει να δημιουργήσει εις τα Βαλκάνια τον ανταγωνισμόν της Ιταλίας, ούτε θέλει να ενισχύσει τον Βενιζέλον, διότι ο Βενιζέλος είναι ο μόνος ικανός να εξασφαλίσει την ειρήνην εις τα Βαλκάνια.

Η Γαλλία θέλει την ειρήνην εις τα Βαλκάνια, διότι ο πόλεμος θα έθετε εις κίνδυνον τα δάνειά της εις τα κράτη της Ανατολικής Ευρώπης, τα οποία ανέρχονται εις 20 δισεκατομμύρια φράγκα

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Είμαι ενημερωμένος εις πάσαν του μετανάστου τας φάσεις και γνωρίζω τα αίτια της μεταναστεύσεως του Ελληνικού λαού. Ο αντιπρόσωπος του Ελληνικού Κράτους εις τον Καναδά, ο κύριος Τσιμπούκης, ο Έλληνας της Αμερικής, ο κύριος Ζαχαράκος, ο Έλληνας της Αυστραλίας, ο κύριος Ρεμπάπης, ο Έλληνας της Αιγύπτου, ο κύριος Ζαφειρόπουλος, ο Έλληνας της Ρουμανίας, ο κύριος Μαρκόπουλος, ο Έλληνας της Ρωσσ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΠΕΤΥΧΕΝ Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Ὑπὸ τοῦ Καὶ ντ' Ὀρσαὶ ἐδόθη σήμερον πρὸς δημοσίευσιν τὸ κείμενον τῆς τελευταίας ἀπαντήσεώς του πρὸς τὸν κ. Κέλλογκ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποκηρύξεως τοῦ πολέμου ὡς μέσου λύσεως τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

Ἐν τῇ ἀπαντήσει του ὁ κ. Μπριὰν δέχεται κατ' ἀρχὴν τὰς ἀπόψεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν περὶ συνάψεως πολυμεροῦς συνθήκης, καὶ εὐχὶ ἀποκλειστικῶς γαλλοαμερικανικῆς, καταργούσης τὸν πόλεμον. Παρατηρεῖ ὅμως ὅτι ἡ Ἀμερικὴ πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει της, ὅτι ἡ Γαλλία μετέχει τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ὅτι τὰ Κράτη-μέλη τῆς Κ.Τ.Ε. ὑπέγραψαν κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἀπόφασιν δι' ἧς χαρακτηρίζουν ὡς πρᾶξιν καταδικαστέαν καὶ ὡς διεθνὲς ἔγκλημα τὸν ἐπιθετικὸν πόλεμον καὶ συνιστοῦν τὴν φιλειρηνικὴν λύσιν ἐλῶν τῶν διαφορῶν. Ὑπενθυμίζει δ' ἐπίσης ὁ κ. Μπριὰν, ὅτι ἐκ τοῦ καταστατικοῦ τῆς Κ.Τ.Ε. τὰ μέλη αὐτῆς εἶνε ὑποχρεωμένα νὰ ἔλθουν ἐπικουρα τοῦ Κράτους-μέλους, ὅπερ ὑφίσταται ἐπίθεσιν ἑτέρου Κράτους.

Περαιτέρω τονίζει, ὅτι βεβαίως ἡ Γαλλία εἶνε πρόθυμος νὰ ὑποβοηθήσῃ τὰς προσπαθείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν μέτρῳ συμβιβαζομένῳ πρὸς τὴν ἐμπράγματον κατάστασιν τὴν ἀπορρέουσαν ἐκ τῶν διεθνῶν της ὑποχρεώσεων, καὶ θὰ ἐδέχετο προθύμως εἰανδήποτε πρότασιν δυναμένην νὰ συμβιβάσῃ τὴν ἀπόλυτον καταδίκην τοῦ πολέμου μὲ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν διαφόρων ἐθνῶν ἔναντι τῆς Κ.Τ.Ε., καθὼς καὶ μὲ τὴν λογικὴν πρόνοιαν τῆς περιφρουρήσεως τῆς ἀσφαλείας των.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη τοῦ κ. Μπριάν, δι' ἧς οὗτος τονίζει ὅτι ἡ Γαλλία εὐδέλως προτίθεται νὰ ἀποστῇ τῶν ὑποχρεώσεών της ἔναντι τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ δέχεται τὴν καταδίκην μόνον τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου, θεωρεῖται ὡς θέτουσα εὐσιαστικὸς τέρμα εἰς τὰς γαλεσμερικανικὰς διαπραγματεύσεις περὶ ἀποκηρύξεως παντὸς πολέμου, αἵτινες οὕτω ἀπλῆχαν εἰς ἀπόστυχιαν. Οὐχ ἧττον ἡμισεπίσημοι κύκλοι λέγουν ὅτι αἱ συνεννοήσεις θὰ συνεχισθοῦν καὶ ὅτι δὲν ἐξέλιπεν εἰσέτι πᾶσα ἐλπὶς αἰσίας ἐκβάσεως αὐτῶν.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Εἰς ἀπάντησιν τῆς περικοπῆς τοῦ λόγου τοῦ κ. Καφαντάρη τῆς ἀναφερομένης εἰς τὴν στάσιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὁ κ. Τσαλδάρης προέβη χθὲς εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Δὲν μὲ ἐξέπληξαν ποσῶς τὰ ὅσα εἶπεν εἰς τὸν λόγον του ὁ ἐπανελθὼν ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Θὰ εἶχεν ἐκτραπῆ τῆς πολιτικῆς του διαπαιδαγωγήσεως, τὸ ὁποῖον ἦτο δύσκολον, ἂν δὲν ἔκαιε λιβανωτὸν διὰ τὸν ἑαυτόν του, εἰς τὸν ὁποῖον τὰ πάντα ἀπέδωκε, οὐδὲ τυπικῆς μνείας ἀξιώσας τοὺς μετ' αὐτοῦ συνεργαζομένους καὶ ἂν δὲν διέβαλλε τοὺς πολιτικούς του ἀντιπάλους. Τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἔχει ἱστορίαν ὁλόκληρον θυσιῶν ἀπέναντι τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος καὶ εἰς οὐδένα τῶν φίλων του ἠδύνατο νὰ γεννηθῇ κἂν ἡ σκέψις πολὺ δ' ὀλιγώτερον νὰ συμβουλεύσῃ ἀποχώρησιν ἐκ τῆς Οἰκουμενικῆς διὰ λόγους δημοτικότητος. Οἱ λόγοι δι' οὓς ἀπεμακρύνθη εἶνε πολὺ γνωστοί.

»Πόσον δὲ ἦσαν βάσιμοι ἀποδεικνύονται καὶ ἐξ ὅσων ἐσχάτως ἐδημοσίευσαν περὶ σχετικῶν κρίσεων καὶ ἄλλων ξένων εἰδημόνων ὡς πρὸς τὸ γνωστὸν ζήτημα τῶν κολυμμάτων, τὸ ὁποῖον ἐξακριβῶς ἐπιβεβαιώθη παρ' αὐτῶν ὡς παραίτησις τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ἀληθῶς διακεκριμένος φίλος τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶχεν εἴπει κατὰ σχετικὴν συζήτησιν καὶ εἰς τὸν κ. Καφαντάρην καὶ εἰς ἐμέ, ὅτι εἰς οὐδένα ἐξ ἡμῶν θὰ ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ θέσωμεν τὴν ὑπογραφήν μας εἰς τοιαύτην τινὰ πρᾶξιν.” Ἂν εἰς τοῦτο ἀναφέρεται ἡ ἀντιδημοτικότης, περὶ ἧς ὡμίλησεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, πᾶσα συζήτησις περιττεύει, διότι τὸ Λαϊκὸν κόμμα οὐδέποτε ὑπῆρξε πρόθυμον νὰ προβαίνῃ εἰς πράξεις χαριστικάς.»

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Ὁ κ. Καφαντάρης ὁμιλῶν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Τσαλδάρη, παρετήρησεν ὅτι αὐτὸς ἀνεφέρθη εἰς συγκεκριμένον περιστατικόν, ὅτι ὁ βουλευτὴς κ. Θεοτόκης συνέστησε τηλεγραφικῶς ἐκ Κερκύρας πρὸς τὸν κ. Τσαλδάρην ὅπως ἀποχωρήσῃ τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐκ τῆς Κυβερνήσεως, διότι «ἐὰν ὁ κ. Καφαντάρης θέλῃ νὰ αὐτοκτονήσῃ, ἂς αὐτοκτονήσῃ μόνος του.»

«Ἤδη, προσέθεσεν ὁ κ. Καφαντάρης, ὁ κ. Τσαλδάρης δηλοῖ ὅτι ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς Οἰκουμενικῆς διὰ τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων, ἀναιρῶν τὴν προγενεστέραν δικαιολογίαν του ὅτι ἡ ἀποχώρησίς του ὀφείλεται εἰς διαφωνίαν ἐπὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης.

»Ἑπομένως, κατέληξεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀναγνωρίζει ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ἦτο σύμφωνος πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς Οἰκουμενικῆς, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ πρὸς τὴν οἰκονομικὴν καὶ φορολογικὴν τοιαύτην.»

ΑΓΓΛΙΚΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΛΩΝΑ

ΤΙΡΑΝΑ, 22 (Ἀλέ. Γραφεῖον Τύπου).— Τὰ πολεμικὰ τῆς Α. Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος «Μπρὸκ» καὶ «Σάντχωρστ» ὡς καὶ ὁπλοφόρον τορπιλλοβόλα τοῦ τετάρτου στολίσκου κατέπλευσαν εἰς Αὐλῶνα, ὅπου θὰ παραμείνουν μέχρι τῆς 30ῆς τρέχοντος. Ἡ ἀλβανικὴ Κυβέρνησις ὠργάνωσεν ἐπιδεικτικὴν ὑποδοχὴν διὰ τὰ πληρώματα τοῦ βρεττανικοῦ στόλου.

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΒΑΓΟΝΙΑ ΜΕ ΤΑ ΠΟΛΕΜΕΦΟΔΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22 (Ἀσύρματος). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης, ἡ Διεύθυνσις τῶν σιδηροδρόμων ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς Αὐστριακοὺς Σιδηροδρόμους νὰ παραδοθοῦν εἰς αὐτὴν τὰ πέντε βαγόνια δι' ὧν μετεφέρθησαν τὰ πολυβόλα, ἰσχυριζομένη ὅτι δὲν ἀπεδείχθησαν αἱ κατηγορίαι ὅτι τὰ βαγόνια ταῦτα προωρίζοντο διὰ τὰς σῳγρικὰς ἀρχάς. Ἡ Διεύθυνσις ὅμως τῶν Αὐστριακῶν σιδηροδρόμων ἠρνήθη τὴν παράδοσιν τῶν βαγονίων, φρονοῦσα ὅτι πρέπει πρότερον νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ἀλήθεια ἐπὶ ὁλοκλήρου τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

ΕΠΕΡΑΤΩΘΗ Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22. (Πρακτορ. Χαβᾶς). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀγκύρας, τὸ ἐν Κων)πόλει Τουρκικὸν δικαστήριον ἐπεράτωσε τὴν διαδικασίαν τῆς δίκης τῶν κατηγορουμένων κομμουνιστῶν. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐπρότεινεν, ὅπως ἐκ τῶν κατηγορουμένων κομμουνιστῶν δέκα ὀκτὼ ἀθωωθῶσιν καὶ πάντες οἱ ἄλλοι καταδικασθῶσιν εἰς διαφόρους ποινάς.

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22. (Πρακτορεῖον Χαβᾶς). — Ἐν συνεντεύξει πρὸς ἀντιπρόσωπον τοῦ Τύπου ὁ εἰς Παρισίους παρεπιδημῶν πρώην Γερμανὸς Καγκελλάριος κ. Βίρτ ἐδήλωσεν, ὅτι ἀποβλέπει συμπαθῶς πρὸς τὰς ἐνεργείας περὶ ἰδρύσεως Πανευρωπαϊκῆς Ἑνώσεως. Ἐν τούτοις, κατὰ τὴν γνώμην του, θὰ ἦτο ἀπερίσκεπτον αἱ ἐνέργειαι αὗται νὰ ἐπισπευσθοῦν πολύ. Προσέθεσεν ὅτι ἡ ἀτμοσφαῖρα οὐδέποτε ἄλλοτε ὑπῆρξεν εὐνο-κωτέρα ἐν Γερμανίᾳ πρὸς εἰρηνικὴν προσέγγισιν καὶ πρὸς σύναψιν εὐρέων ἐμπορικῶν συνδικάτων πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τῆς βιομηχανίας τῶν διαφόρων Κρατῶν. Αἱ ὀργανώσεις τῶν συνδικάτων τούτων ἀποτελοῦν αἴσια συμπτώματα τῆς εἰρηνικῆς προσεγγίσεως τῶν Κρατῶν καὶ τῶν λαῶν.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΙΡΑΝΑ, 22 (Ἀλέ.Γραφ.Τύπου)Χθὲς ἐτελέσθη πανταχοῦ τῆς Ἀλβανίας μετάπολοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἡ 3η ἐπέτειος ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Δημοκρατίας. Αἱ ἐφημερίδες ἐξαίρουν μεθ' ἱκανοποιήσεως τὰ ἀποτελέσματα καὶ τὰς προσπαθείας τὰς καταβληθείσας ὑπὸ τῆς Ἀλβανίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων ἐτῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς εὐημερίας τῆς χώρας, ὡς καὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22. (Πρακτ. Χαβᾶς).—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Μόσχας ἐωρτάσθη μεγαλοπρεπῶς ἡ τετάρτη ἐπέτειος ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Λένιν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗ ΧΘΕΣ

Η ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΒΕΒΑΙΑ Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗ

ΠΟΛΥ ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΖΗΤΗΜΑ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΚΥΡΚΟΥ

Ὡς ἀνέφερεν ἡ χθὲς προηγγείλαμεν, ὁ κ. Καφαντάρης ἀνταπεδίδων τὴν προχθεσινὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Βενιζέλου μετέβη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ «Πτὶ-Παλαὶ» καὶ παρέμεινε κατ' ἰδίαν παρ' αὐτῷ περὶ τὴν ὥραν.

Εἰς τὴν ἐπακολουθήσασαν συνεμιλίαν ἀποδίδεται, γενικῶς, ἰδιαιτέρα πολιτικὴ σημασία. Χαρακτηριστικὸν δὲ δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης, ἐρωτηθεὶς τὴν νύκτα, ἀπέκρυψε τὴν παρὰ τῷ κ. Βενιζέλῳ ἐπίσκεψίν του.

Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι τὰ περίσματα τῆς συνομιλίας ταύτης θὰ ἐκδηλωθοῦν προσεχῶς εἰς τὴν ἀριστικὴν διαμόρφωσιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἀπὸ δημοκρατικῆς ἀπόψεως. Ἐκ τῶν νυκτερινῶν ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Καφαντάρη, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν τῶν προσκειμένων εἰς αὐτὸν κύκλων, φαίνεται ὅτι ἡ ἐκδήλωσις τῶν σχετικῶν πολιτικῶν συμπερασμάτων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν γένει κατάστασιν, θὰ ἐραδύνῃ μέχρι τῆς ἐκ Παρισίων ἐπανόδου τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις κατὰ τὰς χθεσινὰς πληροφορίας πρτίθεται ν' ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν τὴν μεταπρσεχῆ ἑβδομάδα.

Ἀντιθέτως, ὅσον ἀφορᾷ τὴν θέσιν τῆς Κυβερνήσεως, τὰ περίσματα τῆς συνομιλίας Βενιζέλου—Καφαντάρη ἐμφανίζονται καὶ ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ δευτέρου καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν τὴν νύκτα πληροφοριῶν ὡς διευκρινισμένα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον. Οὕτω, καθ' ἃ ὁ κ. Καφαντάρης ἐδήλωσε καὶ χθὲς εἰς φίλους του, ἡ διατήρησις τῆς σημερινῆς συνεργασίας τῶν κομμάτων κρίνεται παρ' αὐτοῦ ὡς ἀναγκαία, διὰ τὴν συμπλήρωσιν ἰδίᾳ τοῦ δευτέρου, μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ δανείου, μέρους τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν τραπεζικὴν καὶ νομισματικὴν μεταρρύθμισιν. Τὴν ἰδίαν διαβεβαίωσιν παρέσχε καὶ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, ἀναφερόμενος εἰς τὴν μετὰ τοῦ κ. Μεταξᾶ προχθεσινὴν συνομιλίαν του.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, ἡ παραμονὴ τῆς Κυβερνήσεως θεωρεῖται ἐξησφαλισμένη. Οὐχ ἧττον ὅμως, παραμένουν πρὸς λύσιν ὡρισμένα ζητήματα ἀναγέμενα εἰς τὴν ἀνασύνθεσιν αὐτῆς, καὶ συγκεκριμένως ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ὁποίας ἔχει ἐκπεφρασμένην γνώμην καὶ ὁ κ. Βενιζέλος. Πιστεύεται ὅτι ἡ ἀπόφασις περὶ συμπληρώσεως τούτου θ' ἀναγγελῇ μόνον μετὰ τὸν τερματισμὸν τῶν σχετικῶν συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν συμπραττόντων κομμάτων.

Σχετικῶς, ἀνομολογεῖται καὶ παρ' αὐτῶν τῶν κυβερνητικῶν κύκλων ἡ δυσχέρεια πρὸς ἐπίτευξιν συμφωνίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου, λέγω τῶν συγκρουομένων ἀξιώσεων. Ὁπωσδήποτε ὅμως, εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ κ. Ζαΐμης θὰ θέσῃ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν, ἴσως καὶ ἐντὸς τῆς ἡμέρας, τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τῆς προσωρινῆς διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συμπρατέντων πολιτικῶν ἀρχηγῶν. Ὑπῆρχε δὲ τὴν νύκτα ἡ πληροφορία ὅτι ἀνήγγειλε τὴν ἀπόφασίν του ταύτην δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην.

Ὡς εἶνε ἤδη γνωστόν, ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διεκδικεῖται ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου. Προβλέπεται δὲ ὅτι ὁ ἡγέτης τῶν Συντηρητικῶν Δημοκρατικῶν θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν σχετικὴν ἀποψίν του μέχρι τῶν ἄκρων, δεδεμένης ἄλλως τε τῆς ὑφισταμένης ζωηρᾶς δυσφορίας τῶν φίλων του, περὶ τῆς ὁποίας καὶ χθὲς ἐγράψαμεν, διὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Καφαντάρη περὶ τῆς ἑλληνοαμερικανικῆς συμφωνίας. Διὰ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, προορίζεται ὁ κ. Μαρῆς.

Σημειωτέον, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν θὰ συσχετισθῇ κατ' ἀνάγκην πρὸς τὸ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ κ. Μαζαράκη, ὅστις ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ τοῦ κ. Καφαντάρη ἐξεδήλωσεν ἤδη ἐντονωτέρας τὰς παλαιὰς διαθέσεις του ὅπως παραιτηθῇ. Καθ' ἃ γνωρίζομεν, οἱ λόγοι τῶν διαθέσεων αὐτῶν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀναφέρονται κυρίως εἰς τὰς ἀντιλήψεις του ὅσον ἀφορᾷ τὰς πιστώσεις τοῦ ὑπουργείου του τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν τῆς χώρας, ἀντιλήψεις τὰς ὁποίας ἐπανειλημμένως διετύπωσε καὶ ὁ ἴδιος πρὸς τὸν ἡγέτην τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν ἑσπέραν τὸν κ. Μαζαράκην εἰς τὸ Ψυχικό. Ἡ σχετικὴ συνομιλία περιστραφεῖσα εἰς τὸ ἀναφερόμενον ζήτημα, πιστεύεται ὅτι ἀπεκρυσταλλώθη εἰς ὁριστικὰ συμπεράσματα, κατὰ τὰ ὁποῖα δύναται νὰ θεωρῆται βεβαία ἡ ἀποδοχὴ τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Μαζαράκη. Ἡ λύσις αὕτη κρίνεται ὑπὸ τῶν περὶ τὸν κ. Καφαντάρην κύκλων ὡς ἡ μόνη δυναμένη νὰ διαρρυθμίσῃ ἄνευ διαταραχῆς τῆς κυβερνητικῆς συνοχῆς καὶ τὸ ζήτημα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Κρίνεται, δηλαδή, ὅτι, παραιτουμένου τοῦ κ. Μαζαράκη, ἡ μέν ἀξίωσις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ ἱκανοποιηθῇ χωρὶς σοβαρὰς ἀντιρρήσεις ἀπὸ μέρους τῶν βουλευτῶν τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ ἱκανοποιηθεῖσαι καὶ αἱ ἀξιώσεις τῶν ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ὑπουργοποιησίμων διὰ τῆς ἀναλήψεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὑπό τινος ἐξ αὐτῶν. Δέον νὰ σημειωθῇ συμπληρωματικῶς ὅτι μεταξὺ τῶν λόγων, εἵτινες ἐπιδροῦν εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ κ. Μαζαράκη ἀναφέρεται καὶ τὸ ζήτημα Σταυριανοπούλου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου συνηγόρησε χθὲς παρὰ τῷ κ. Καφαντάρῃ καὶ ὁ κ. Βενιζέλος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας, θεωρεῖται βεβαία ἡ παραμονὴ τοῦ κ. Κύρκου εἰς αὐτό, παρὰ τὰ περὶ τοῦ ἀντιθέτου γραφέντα χθές. Ὁ κ. Κύρκος, ἐπισκεφθεὶς χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν τὸν κ. Καφαντάρην, παρέμεινε παρ' αὐτῷ ὑπὲρ τὴν ὥραν, παρασχὼν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀπαλλοτριώσεων περὶ τὸ ὁποῖον τόσες ἐγεννήθη δέσμευθεις καὶ ἐξ οὗ προεκλήθησαν αἱ φῆμαι περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ κ. Κύρκου.

Ὁ κ. Καφαντάρης ὁμιλῶν χθὲς τὴν νύκτα σχετικῶς πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ἐτόνισε χαρακτηριστικὰς τὰς παραχθείσας ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀπαλλοτριώσεων, «ὥστις ἐνεργήσας ὡς ἐνήργησεν ἐν πρακτικῷ εὑρίσκεται ἐν ἀπολύτῳ τάξει.» Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ὁ κ. Καφαντάρης, ὡς ἐδήλωσε, θὰ ὁμιλήσῃ καὶ ὁ ἴδιος εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν δι' ἀπόψε ὁρισθεῖσαν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως διὰ τὰς ἀπαλλοτριώσεις, καλύπτων τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Προνοίας.

Η ΚΥΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΘΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΗ ΔΙΕΞΟΔΙΚΗΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

Κατόπιν συνεννοήσεως διεξαχθείσης μεταξὺ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Καφαντάρη, ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνέλθῃ εἰς συνεδρίασιν τὴν 3ην ἀπογευματινὴν σήμερον. Κατ' αὐτὸ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θὰ καταστήσῃ ἐνημέρους τοὺς συναδέλφους του τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐνεργειῶν του. Ἐπίσης θὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν των τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῆς μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν συμφωνίας διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῶν πρὸς τὴν Ἀμερικὴν ἑλληνικῶν πολεμικῶν χρεῶν. Εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐπεδόθη ἀπὸ τῆς χθὲς ὁ κ. Καφαντάρης, συνεργασθεὶς μετ' ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὴν συναρμολόγησιν τῶν εἰς χεῖράς του στοιχείων περὶ τῆς τελικῆς διατυπώσεως τοῦ κειμένου τῆς συμφωνίας.

Ὡς γνωστόν, τὸ κυρωτικὸν τῆς συμφωνίας νομοσχέδιον πρόκειται νὰ καταθέσῃ ὁ κ. Καφαντάρης εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν ἀποψινὴν αὐτῆς συνεδρίασιν, ζητῶν τὴν ἄμεσον ψῆφισίν του ἵνα διευκολυνθῇ οὕτως ἡ ἔκδοσις τοῦ δημεροῦς δανείου, ἀποφασισθεῖσα, ὡς ἀνεκοινώθη ἤδη, διὰ τὴν 31ην Ἰανουαρίου.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰς νυκτερινὰς νέας συναφεῖς ἀνακοινώσεις του ἐπανέλαβεν ὅτι κατὰ τὴν πεποίθησίν του οὐδεμίαν θὰ ἔχῃ ἀντίρρησιν ἡ Βουλὴ περὶ ἀμέσου κυρώσεως τῆς ἑλληνοαμερικανικῆς συμφωνίας, ἐφ' ὅσον ὁμοφώνως ἐγνωρίσθησαν ὡς ἄριστοι οἱ ὅροι τῆς συμφωνίας ταύτης, ἡ δὲ ἀναβολὴ τῆς κυρώσεώς της ἢ ἡ παρέλκυσις ἐπ' αὐτῆς συζητήσεως μόνον ἐπιζημία θὰ ἀπέβαινε διὰ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα, ἐφ' ὅσον θὰ ἐπεβράδυνε τὴν ἔκδοσιν τοῦ δανείου.

Ἡ Ἀντιπολίτευσις, ὡς καὶ χθὲς ἐγράφομεν, χωρὶς νὰ παράσχῃ ὁπωσδήποτε ἀφορμὴν ὥστε νὰ παραστραβῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὡς δυσχεραίνουσα τὸ ἔργον της, θὰ ἐμμείνῃ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως διεξαχθῇ διεξοδικῶς ἡ ἐπὶ τῆς ἑλληνοαμερικανικῆς συμφωνίας συζήτησις, ἔχουσα λόγους νὰ μὴ θεωρῇ μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη ὡς «ἀρίστους» τοὺς ὅρους αὐτῆς.

Τὸ πρόσφατον ἄλλως τε προηγούμενον καθ' ὃ ἡ ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἠρε τὴν ἀπαγόρευσίν της περὶ ἐκδόσεως δανείων ἐφ' ᾗ ἀμερικανικὴ χρηματαγορᾷ ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γαλλίαν χωρὶς εἰσέτι νὰ κυρωθῇ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Βουλῆς ἢ μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν συμφωνία περὶ διανομισμοῦ τῶν πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας γαλλικῶν πολεμικῶν χρεῶν δὲν ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν τοποθετήσεων ὅλων τῶν μεράρχων καὶ τῶν ὑποστρατήγων ἐν γένει.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν οὐσίαν τῆς μεταξὺ τῶν δύο στρατηγῶν διαφορᾶς, ὡς ἐγνώσθη, τὸ Συμβούλιον ἀφίνει τὴν διαρρύθμισιν τοῦ ζητήματος τούτου ὡς καθαρῶς διοικητικοῦ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν μὲ τὴν σύστασιν νὰ ἁρμοσθοῦν αἱ προκειμένου περὶ πειθαρχικοῦ παραπτώματος διατάξεις τῶν στρατιωτικῶν νόμων καὶ κανονισμῶν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφάσισεν, ὡς ἐγκύρως πληροφορούμεθα, νὰ τιμωρήσῃ πειθαρχικῶς τὸν ὑποστράτηγον κ. Σταυριανόπουλον, διὰ τῆς ἐπιβολῆς μιᾶς τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, κρατήσεως ἢ φυλακίσεως ἡμερῶν τινῶν.

*Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐρωτηθεὶς σχετικῶς, ἐπεβεβαίωσεν ὅτι τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὅπως ὁ κ. Σταυριανόπουλος τιμωρηθῇ διὰ τὸ πειθαρχικὸν του παράπτωμα καὶ ἀπομακρυνθῇ